Nam ſicut cera a facie ignis ſoluit̄. ita ⁊ anima ꝑ laudem reſoluta perit ab intentione. Hoc remediū figuratum eſt Exo.iiij. In manu Moyſi q̄ fuit leproſa. ⁊ cū miſſa eſſet in ſinum ipſiꝰ facta eſt ibi ſana. Sic etiam ſi manum bonoꝝ opm miſeris in ſinum cordis cogitando de p̄mio ſana opa habebis. Vn̄ Grego. Ille dꝫ publicare bonū qđ facit vel agit̄ q̄ ꝑfecte in humilitate fūdat̄. ⁊ nulla allectione ꝯtingit̄. Scđm remediū eſt laudis dimiſſio. Cum enī homo laudat̄ de bono dimittat laudem. Quia dixit q̄daꝫ ſenex. Qui ab hominibꝫ ampliꝰ honorat̄ ⁊ laudat̄ non paruū damnū anime patit̄. Qui aūt penitꝰ ab hominibꝫ nō honorat̄ ſupnam gloriam accipiet. Et iteꝝ dixit. Sicut fieri nō pōt vt ſimul naſcat̄ herba ⁊ ſemen. Ita impoſſibile eſt vt laudem ⁊ gloriam ſecularium hn̄tes ſimul etiaꝫ ⁊ fructū faciamꝰ celeſtem. Tercium remediū eſt ignis purgatorij vel inferni ꝯſideratio. hoc remediū inſinuat̄ Act.xxviij. vbi Paulus vipperaꝫ adherētem manu in ignem excuſſit. Quid eſt manui adherens vippera. niſi vana glīa. quā tūc a ſe abijcit qn̄ penam infernalis ignis: q̄ ponit̄ vana gloria: ꝯſiderat aut ꝑpendit. Quartum remedium eſt eterne glorie intuitio. Quia dicit Greg. in omē. Vileſcunt oīno tempalia cum ꝯſiderant̄ eterna ⁊ ſpecialiter vileſcit vana gloria. ſi ꝯſiderat̄ vera gloria. Idō dicit hic dn̄s. Attendite ne hic iuſticiam vr̄aꝫ faciatis coraꝫ hominibꝫ. vbi ꝑ iuſticiaꝫ intelligit omnia opa bona. ⁊ ſpecialiter ponit hoc de el'yna di. Cum ergo facis el'ynam noli tuba canere ſicut hypocrite faciunt in ſynagogis ⁊ in vicis vt honorificent̄ ab hominibꝫ. vbi dicit glo. Illi canūt tuba: q̄ hn̄t iactantie verba. Sꝫ Criſ. dicit. Tuba eſt omnis actꝰ vel ſmo ꝑ quē opis iactantia demōſtrat̄. puta q̄ fecit el'ynam qn̄ aliquem vidit pn̄tem vel intcedēte aliquo aut honeſtiori ꝑſona que poteſt retribuere al's non facit. Sꝫ etſi in loco ſecreto fecerit vt laudabilis videat̄ tuba eſt. ⁊ talis cū hypocritis ꝑdet mercedem ſuam. De quibꝫ ſubdit. Amen dico vobis receperūt mercedem ſuaꝫ. Te aūt inquit dn̄s faciente el'ynaꝫ neſciat ſiniſtra tua q̄d faciat dextera tua. q.d. Noli dare ipſam mala intentione. vt ꝓpter laudem vel retributionem. Quia ſm̄ glo. Illi adhibent manum ſiniſtram qui hn̄t intentiōeꝫ obliquam. Sit ḡ el'yna tua in abſcondito. ⁊ pater tuus q̄ videt in abſcondito reddet tibi. Cui dicto ſaluatoris ꝯcordat illud dictum Tullij moral. Des tacite que das. ſ. ꝓ xp̄i nomine. quiuis enī hanc formam dandi poterit ſuare. Sꝫ hic mouet ſan. Tho. q̄dem in gloſa ꝯtinua ſup Math. Quomō inq̄t pōt fieri. vt tacite vel coram hominibꝫ el'ynam faciamꝰ aut ſi fiat. quō ſentiamur facere eaꝫ. Si enī pn̄te aliquo excurrerit paup. quō dabit̄ ei tacite vel abſconſe. ſ. educendo eum ſecreto. ⁊ ſic videt̄ quod dat̄. Et rn̄det aſſumendo ꝓ ſe dictum ſaluatoris. Attēdite ne iuſticiā ⁊c̄. di. Conſideret̄ q̄ dn̄s nō dixit. Ne tm̄ coram hominibꝫ faciatis ſꝫ addit. vt videamini ab eis. Qui ḡ non idō facit vt ab hominibꝫ videat̄. etſi coram hominibꝫ fecerit. non tm̄ coram hominibꝫ feciſſe videt̄. Qui enī facit aliq̄d ꝓpter deum neminem videt in corde ſuo niſi deum ꝓpt̄ quem facit. ſicut artifex ſꝑ hꝫ eum pre oculis q̄ ſibi opus ꝯmiſit faciendum.

¶ Dominica p̄ma in q̄drageſima. Sermo.

Ecce nunc tempus acceptabile. ecce nunc dies ſalutis. ij. Choꝝ. vj. Scđm naturales ver int̄ omnia anni tp̄a eſt acceptabiliꝰ humane ſaluti. q̄ eſt maxime tempatuꝫ in ſuis q̄litatibꝫ. minime mortifeꝝ ⁊ infirmū. Vt dic̄ Cōſtantinꝰ in li. de nā morboꝝ. ⁊ ḡ in q̄litatibꝫ eiꝰ natura maxime delectat̄. ⁊ eius q̄litates ſunt calidum ⁊ humiduꝫ. Caliditas eſt cā effectiua nutrimēti. Humiditas eſt cauſa materialis. ⁊ ideo in vere generat̄ ſanguis qui eſt neceſſariꝰ corpi. In hoc tp̄e ſol diſcurrit ꝑ tria ſigna. quoꝝ vnumq̄dq̄ hꝫ ſuum menſem ad tempus vernale ꝑtinētem. Primꝰ mēſis eſt arietis. incipiens a. xviij. die marcij. vſq̄ ad. xviij. aplis. Scđs eſt thauri. incipiēs a xviij. aplis vſq̄ ad. xviij. diem maij. Terciꝰ eſt geminorum. incipiens a. xviij. die maij vſq̄ ad. xviij. diē iunij. Moralit̄ ꝑ tempus intelligunt̄ dies pn̄ie q̄drageſimalis de quibꝫ canit eccl'ia. Aduenerūt nobis dies pn̄ie ad redimenda peccata ⁊ ſaluandas animas. Iſti inquam dies ſunt valde acceptabiles humane ſaluti. q̄ homo ꝓpter dies pn̄ie: de mortuo fit viuꝰ: de infirmo ſanus. Quod ꝓbat Aug. li. de peni. Penitentia inq̄t languores ſanat. leproſos curat. mortuos ſuſcitat. ſanitatē auget. grām̄q̄ ꝯſuat. In his diebꝫ pn̄ie dꝫ homo ad iſtar ſolis diſcurrere ꝑ tria ſigna. Primum ſignū dꝫ eſſe ꝯtritio. que ſignificat̄ ꝑ arietem. q̄ ſicut aries eſt ſignū igneum vt dicit Miſahel. ⁊ p̄cedit in ordine ſignoꝝ. ſic ꝯtritio dꝫ eſſe ignea ex amore erga deum q̄ tantū bonū offendit ꝑ pctm̄ ⁊ p̄cedere dꝫ alias ptes penitentie. Quia dicit Pe. in. iiij. diſti. xvij. In omni peccato mortali eſt actualis auerſio volūtatis a deo ꝑ pctm̄. Et q̄ ꝯtraria ꝯ̄rijs curant̄. oportet q̄ in omni remiſſione pcti mortalis fiat actus vel auerſio a peccato ad deum que ꝯtritio appellat̄ que dꝫ ꝑcedere ſi ſaltem homo pōt eam habē. Refert enī Ceſariꝰ in dyal'. In ciuitate remēſi miles q̄dam ꝯſobrinam ſuam ꝯcubinam habeat. cui tantū cōglutinatus fuerat amore. vt nec ammonitōne. nec aliq̄ humana verecūdia ab ea ſepari vellet. Tandem tactꝰ infirmitate timore mortis vocat ſacerdotem. cui cum lacrimis ꝯfeſſus eſt. quem cum ſacerdos ammoneret vt tam illicitam abnegaret ꝯmixtōem ⁊ illam ꝑſonam a ſe amoueret: rn̄dit. Dn̄e non poſſum. Ecce nō potuit habere ꝯtritōꝫ de iſto peccato. Cūq̄ ꝑſeueraret in ſua obſtinatione. ſacerdos receſſit cū corpe dn̄i. Exeunte autē de domo occurrit ei be. Bern̄. interrogans eum q̄re infirmum nō ꝯmunicaſſet. Cauſam intelligens ait ſacerdoti. Reuertere mecum ad infirmum. Cūq̄ reuerſus eſſet. vir ſanctꝰ militi iaꝫ morituro ea q̄ ſalutis erant p̄dixit. Cunq̄ p̄ter iam dictaꝫ in omnibꝫ obedientia ſpoponderat. ait vir ſanctus. Nunquid doles q̄ non potes hr̄e voluntatem dimittendi illam? dixit. Valde doleo me de hoc non poſſe dolere. Quo audito: ait abbas ſacerdoti. vt corpus dn̄i daret infirmo. Mira res. Statim vt ſaluator intrauit: facta eſt ſalus domui huic. ab illa enī hora ſtatim ꝑfecte odire cepit. quam ante illicite amauit. ⁊ ait. Gr̄as ago deo: q̄ me liberauit. q̄ modo libentiꝰ dyabolum viderem q̄ illam. Sicq̄ in bona ꝯtritione migrauit ad dn̄m. Ex quo patet q̄ ꝯtritio ꝓcedere habet a domino. Secundum ſignum ꝑ quod dꝫ homo currere hoc penitentie tempe eſt ꝯfeſſio. q̄ ſignificatur ꝑ thauꝝ. Quia ſicut hoc ſignum facit hominem verecundum ⁊ honeſte incedētem. vt dicit auctor li. viij. ꝓpri. Sic etiam ꝯfeſſio debet hominem facere verecundum. q̄ verecundia multum valet in ꝯfeſſione. Ideo dicit Aug. de pe. di. j. quem penitet. Quoniam verecūdia magna eſt pena. qui erubeſcit ꝓ peccato fit dignus miſcōia. Tercium ſignum eſt ſatiſfactio. ⁊ ſignificat̄ ꝑ geminos. q̄ ſatiſfactio requirit p̄ncipaliter duo. ſ. el'ynaꝫ ⁊ orationem. aut alia opera virtutum. vt dicit Euſebius in ſermone. Nihil ꝓdeſt omnis dolor aſſumptꝰ penitentie abſq̄ el'ynaꝝ largitione. ⁊ abſq̄ bonoꝝ opere ⁊ virtute. Ecce q̄ dies penitētie ⁊ ſalutis debent currere ꝑ hec tria ſigna. ⁊ de his dicit aplꝭ hic in verbis p̄libatis. Ecce nūc tempus acceptabile. que ſunt verba eplꝭe hodierne. In q̄ ad tria hortamur. Primo ad gr̄e ſuſcepte excitationem. ibi. Hortamur. Secūdo ad gr̄e oſtenſionem. ibi. nemini. Tercio eiuſdem ꝯſeruatōem. ibi. ꝑ arma iuſticie. Circa p̄mū notandum. Gratiaꝫ domini nemo ſuſcipe pōt. nec ipſa ad ſuas ꝯſolatiōes ho-

minem non recipit q̄diu peccatum eſt in ↄſcientia. qḋ
p̄mo ꝓbaẗ. Dicit eñ Pli. in ſpe. nã. ⁊ Ariſto. vij. li. ani-
maliũ. In fronte equi pulli naſciẗ q̇dam folliculus ni-
ger ad q̄ntitatem oui: quem equa laniat ⁊ abſcindit. ⁊
nunq̄ pullum admitteret ad vbera niſi illud p̄ſcinde-
reẗ ⁊ vocat illud Pli. veneficium amoꝛis. q꞉ mulieres
incantatrices vtunẗ illo in ſuis p̄ſagijs. q̄n volunt ali-
quem ſtimulare ad amoꝛem. Sꝫ nõ eſt cautum hoc ma-
nifeſte p̄dicare. q꞉ poſſet de hoc p̄dicatoꝛ neſcientes in-
foꝛmare. Per pullũ igiẗ hñtem nigrẽdine intelligiẗ qli-
bet homo hñs peccm̃ qḋ denigrat ĩ mẽte. vt vult Anſ.
li. v. c. lv. De q̇buſdam petõꝛibꝫ dici põt illud Tre. iiij.
Denigrate ſunt facies eoꝝ ſup̲ carbones. ⁊ nõ ſunt co-
gniti in plateis. Sic etiam q̇ ad rem patuit de illo mili-
te de q̄ ſup̄ dñica. ij. pt⁹ epͥhie. F. ij. M. X. Idcirco q̄diu
hñs hanc maculam peccati p̲ pniam nõ amouerit. mĩ
ḃtutum. ſ. gr̃a eum ad ↄſolationis vbera nõ admittit.
vt dicit p̄dict⁹ Anſ. Scḋo ꝓbaẗ. q꞉ gr̃aꝫ dei nemo põt
accipe: niſi anima p̄us ſit mundata. Quia ſicut in p̲ga-
meno niſi p̄us raſum ⁊ purgatũ fuerit non ſcribiẗ. Ita
anime humane niſi p̄us purgate fuerit p̲ ↄfeſſionẽ gr̃a
dei nõ infundiẗ. q꞉ dicit be. Berñ. ſup̲ Cañ. Balſam⁹
eſt gr̃a dei ⁊ vas puriſſimũ requiriẗ. Tercio ſic ꝓbaẗ. q꞉
nullus ſapiens homo in vaſe immũdo vel pleno vel cõ-
fracto p̄cioſum liquoꝛem infundit. Sic nec de⁹ q̇ eſt ſa-
pientia ſanctoꝝ cordi humano p̲ luxuriam inq̄nato vl̕
vento ſup̲bie pleno vel diſcoꝛdia fracto vel ad terrena
incuruato. gr̃am ſuam infundit. q꞉ nõ habitat in coꝛde
ſb̄dito peccatis Sap̄. j. Iḋ dicit Apl̕s. j. ad Teſſa. iiij.
Hec eſt voluntas dei ſanctificatio vr̃a. vt abſtineatis
vos a foꝛnicatõe. vt ſciat vnuſq̇ſq꞉ vas ſuum poſſidere
in ſanctificatõe ⁊ honoꝛe. Ecce q꞉ gr̃a dei homĩ nõ daẗ.
niſi mens p̄us purificeẗ. Mũda igiẗ non tardãdo tu-
mentẽ tuam vt deus infundat gr̃am ſuaꝫ. q꞉ ſm̃ Aug.
Gratia eſt lux anime faciens hoĩem defectus ⁊ pctã co-
gnoſcere. deum ſup̲ omnia diligere. ⁊ deo firmiẗ adhe-
rere. Cum igiẗ homo pctã ⁊ defectus ſuos cognoſcit. ⁊
deũ ſup̲ omnia diligit. ⁊ illi firmiẗ adheſerit gr̃am ipſi⁹
hr̃e ſe cognoſcit. ꝫ videat homo habita gr̃a dei vt depo-
ſcat ne eam amittat. Iḋ dicit apl̕s. Hoꝛtamur vos ne
gr̃am dei inuacuum recipiatis. vt dicit glo. Ille gr̃am
dei inuacuum recipit q̇ poſt acceptam gr̃am in bonis
opibꝫ nõ ſeſe exercet. Unde nota p̄mo homo dei gr̃aꝫ
hñs exercet ſe vt tempus ſibi datum ad pniaꝫ nõ p̲dat
De quo dicit dñs Yſa. xlix. Tp̄e accepto exaudiui te. ⁊
in die ſalutis adiuui te. Quod exponit Aplus ad duo.
Primo q̄tum ad opoꝛtunitatem a malo recedendi cũ
dicit. Ecce nũc tp̄us acceptabile. Glo. ĩ q̇ põt hõ a ma-
lo recedẽ. iuẍ illud pſ̄. xxxiij. Declina a malo ⁊ fac bonũ
Scḋo ad opoꝛtunitatẽ in bono ꝓficiẽdi. cũ dicit. Ecce
nũc dies ſalutis. De his dicit May. Temp⁹ acceptabi-
le ad pniam agẽdam pñs vita eſt vſq꞉ ad diem iudicij.
q̇ etiam appellaẗ dies ſalutis. in q̄ ſalutem eẗnam nobꝫ
poſſum⁹ ꝓmereri. Eſt tñ notãdũ hõ volẽs in his diebꝫ
ſalutis in bono ꝓficere dꝫ p̲fectionibꝫ inherere exemplo
Z hedere. Uñ dicit Yſi. li. xij. q꞉ dicta eſt hedera eo q꞉ ar-
boꝛibꝫ adhereat. ⁊ multũ ſe extẽdat q̄diu viuit. ⁊ arbo-
reꝫ inuenit cui appodiare ſe poſſit. ⁊ hincinde ſerpit do-
nec ad ſummũ p̲uenit. Sic homo q̇ vult ſp̄ualiẗ ꝓficere
dꝫ talibꝫ adherere de q̇ꝝ ḃbis vel exemplis poſſit ſp̄ua-
lem fructũ cape. ⁊ tũc hincinde ſerpe dꝫ. ſ. mõ hoc ḃbũ
mõ hoc exemplũ apprehẽdendo. ⁊ ſic cito ad ſummũ p̲-
ueniet ⁊ ꝓficiet. vt dicit Anſ. li. iij. c. lxiij. Et idem dicit
ibidem. q꞉ penitẽs vel imp̲fect⁹ g̃datim ꝓficiẽdo p̲ficiẗ
ſicut arboꝛis coꝛp⁹ nõ cito ⁊ ſb̄ito ſꝫ paulatim g̃datimq꞉
augeẗ. Nam p̄mo ſemen in herbam ꝓrumpit. deinde
herba in arboꝛem ſurgit. dum herba in duriciem trãſit
⁊ in arboꝛem ↄualeſcit. Sic ſimilr̃ penitẽs non cito p̲fe-
ct⁹ fit. ſꝫ g̃datim ꝓficit. iuẍ illud pſ̄. lxxxiij. Ibũt de ḃtu-
te in ḃtutem. iḋ dicit Berñ. Nolo repẽte fieri ſummum⁹
ſꝫ paulatim ꝓficere volo. Et idcirco penitens a princi-
pio eſt vt herba mollis. q꞉ incipit cum timoꝛe. ⁊ poſtea
ſolidaẗ. ſic ꝓficiẗ in dilectõe. Sic pꝫ de Maria magd.
que p̄mo fuit q̄ſi mollis herba dum rõne timoꝛis retro
pedes Jheſu penitẽdo acceſſit Lu. vij. Sꝫ poſtea in di-
lectõe ſolidata fuit. q꞉ ante pedes ih̄u ſedit. ⁊ ḃbum ei⁹
audiuit Lu. x. Et ſimiliẗ q̄n ip̄m ardenẗ p⁹ reſurrectõꝫ
q̄ſiuit Joh. vl. Scḋo homo hñs gr̃aꝫ poſt q̄drageſima-
lem pniam. dꝫ p̄ſcindere pctĩ occaſiones. Iuẍ illud qḋ
ſb̄dit apl̕s. Nemini dantes vllam offenſionem. i. occa-
ſionem peccandi. q꞉ dicit Amb. in hexa. Offm̃ ſibi de-
monis aſſumit q̇ q̄nq꞉ ceteris occaſionem peccandi tri-
buit. aut p̲ſuaſionibꝫ q̄ui⁹ ad pctm̃ trahit. De illo dicit
Hug. de ſan. vict. Eodem reoꝛ aſtringi reum taꝫ eum
q̇ pctm̃ p̲petrat ac ↄmittit. q꞉ eum q̇ occaſio peccati fue-
rit. Iḋ talis merito moꝛte moꝛiaẗ. Sicut figuratum eſt
Exo. xxj. Qui p̲cuſſerit hoĩem occideẗ. Hoc moꝛalr̃ fa-
cit vt dicit Nico. de ly. q̇ ad moꝛtale pctm̃ ḃbo aut fa-
cto inducere hoĩem intẽdit. Iḋ ſb̄dit. q꞉ moꝛte moꝛiaẗ.
ſ. hic moꝛte culpe. ⁊ poſtea moꝛte gehẽne niſi penituerit
Quare tales occaſiones abſcindere neceſſe eſt exemplo
elephantis. de q̄ refert Solin⁹ in li. de mira. mundi q꞉
hꝫ eburneos dentes. ⁊ cum a venatoꝛe p̄miẗ ſimul p̲cu-
tit ambos ⁊ ↄſtringit. ⁊ damnato eboꝛe ⁊ deturbato vl-
teri⁹ nõ p̲ſequaẗ. Moꝛaliẗ. Hic elephantis figuraꝫ ge-
rit q̇ hꝫ dentes eburneos ⁊ foꝛtes ad ſcandalizandum
ꝓximũ non occaſionem mali ḃbis p̄uis p̄bens. Sꝫ q꞉
venatoꝛ infernalis nõ ceſſat hoĩem p̲ſequi. Iuẍ illud.
iij. q. j. c. nulli dubium. vbi dꝛ. Dyabolus nõ ceſſat cir-
cuire querẽs quem deuoꝛet ⁊ q̇rere q̄s ex fidelibꝫ p̲dat.
Ideo dꝫ illos dentes mediantibꝫ q̇bꝫ p̄bet occaſioneꝫ
ſcandali vel mali abſcindere. ⁊ nulli occaſionem peccati
p̄bere. Sicut be. Aug⁹. illud inhibet diſ. xij. q. j. c. nolo.
Nolo inq̇t vt aliquis in vobis inueniat male viuendi
occaſionem. Prouideam⁹ g̃ bona vt ait apl̕s. Non ſo-
lum coꝛam deo. ſꝫ etiam coꝛam hominibꝫ. Tercio dꝫ ſe
exercere hñs gr̃am dei in patientia. qḋ tangit apl̕s ibi.
In omnibꝫ exhibeam⁹ noſmetipſos ſicut dei miſtros.
in multa patiã. Eſt eñ patiã coꝛdis. oꝛis ⁊ operis. que
valde neceſſaria eſt homini ꝓpẗ duo. Primo q꞉ ipſa cu-
ſtodit animam ſicut archa theſauꝝ. ſm̃ illud Luc. xxj.
In patientia vr̃a poſſidebitis animas vr̃as. Sicut igr̃
homo multũ diligeret archam in q̄ poſſet cuſtodire ſu-
um theſauꝝ. ſic dꝫ patiãm diligere. Et nõ ſolum dꝫ pa-
tientiam amare. ſꝫ illum q̇ ſibi ↄtumelias infert. Sicut
eñ multum diligeret diues hominem illum q̇ fabrica-
ret talẽ archam g̃tis ſibi in q̄ poſſet ↄſeruare theſauꝝ ſu-
um. Sic diligere dꝫ ⁊ illum q̇ p̲ illatam ſibi iniuriaꝫ pa-
tientiam op̲aẗ. Quot eñ ↄtumelie tibi daũẗ. aut quot
iniurie fiunt. tot claui ad foꝛtificãdum ſcrinium coꝛdis
tui apponunẗ. Idcirco magnas grates agere debes il-
li. qui talem archaꝫ fabricat tibi. ⁊ nõ debes ↄtumelias
reddere. Quia dicit Caſſiod. ſup̲ pſ̄. Patientia eſt que
omnia vincit aduerſa. nõ colluctando ſꝫ ſufferendo. nõ
murmurãdo. ſꝫ gr̃as agendo. Ipſa eſt q̇ fetoꝛem totius
voluptatis abſtergit. ipſaq꞉ limpidas animas deo red-
dit. ⁊ iḋ neceſſaria eſt. q꞉ ipſa gubernat vitam. Hoc eñ
facit patiã coꝛdi qḋ gubernaculum naui. Sicut eñ na-
uis fracto gubernaculo vẽtis ⁊ turbinibꝫ agitaẗ ⁊ tan-
dem tempeſtate ↄpulſa frangiẗ ad rupes vel ad ſcopu-
los. ſic etiam coꝛ impatiens. Iḋ dꝛ Yſa. liiij. Paup̲cula
ↄuulſa a tempeſtate abſq꞉ vlla ↄſolatõe erat. Hec pau-
p̲cula eſt anima impatiens ḃtutũ poſſeſſione ⁊ gr̃a ſpo-
liata. quam cuiuſlibet tempeſtas tentationis a ſua ſta-
bilitate diuellit ⁊ abſq꞉ cõſolatione relinq̇t. vt exponit
Anſ. li. ix. c. lj. Eſt circa hoc aduertendum. Ex quo pa-
tientia nõ cognoſciẗ niſi in aduerſitatibꝫ. Ideo apl̕s hi-
enumerat multa in quibꝫ ſi homo ſe equanimiẗ habue-
rit patiens ꝓpendi poterit. Primum eſt tribulatio. Di-
cit eñ Anſ. li. x. c. lvj. Patientia hoĩs nõ niſi in tribu- A.

latione cognoſcit. ꝛ ꝓbat hoc ꝑ ſimilitudinem. Sicut
aliq̇s hn̄s quartanam vel tercianam nō dr̄ eſſe curat⁹
ſi in dieb⁹ in quib⁹ nō eſt acceſſio nō febricitet. Simil'r
nullus dȝ dici patiens ꝓ eo ꝙ nō turbat' cum nulla ſit
ei moleſtia. Sȝ ſi inſiſtentib⁹ iniurijs vel tribulatōib⁹
patiens eſſet. tūc diceret' patiēs. Jō dicit hic Apl's. In
tribulatōib⁹. ſ. aduerſoꝝ cognoſcit' patiēs. Quare dixit
q̇dam ſenex in vitaſpa. Tribulatio cum patiā multuȝ
valet ad ſalutem qꝛ tenebras mentis illuminat. durici/
am cordis ꝛ petā mollificat. vitam roborat in bonis. et
feces peccati excutit. Et ſicut ignis ꝯſnat' in lucerna. ſic
v̉tutes in patiā. Scdm̄ eſt neceſſitas. ſ. vict⁹ ꝛ veſtitus.
Cum eñ q̇s patit' neceſſitatem in victu ꝛ veſtitu ꝛ eq̄/
animit' portat patiēs eſſe dinoſcit'. Dr̄ eñ neceſſitas ſm̄
May. eo ꝙ in nece ſit poſita. i. ī ꝑiculo mort'. vbi Apl's
p̄cipit patiam ſuare exemplo illius q̇ dicit. j. Cho. iiij.
Vſqȝ in hanc horam eſurim⁹ ꝛ ſitim⁹. Si tn̄ viderem⁹
aliquem neceſſitateȝ in p̄dictis hn̄tem miſcdiaȝ ſibi de/
negare nō debem⁹. Quia dicit b. Joh. j. ca. c. iij. Qui ha
buerit ſbam mūdi hui⁹. ꝛ viderit frēm ſuum neceſſita/
tem hr̄e. ꝛ clauſerit viſcera ſua ab eo. Glo. ſubuentōem
denegādo. quō charitas dei manet in eo. q. d. nullo mō
qꝛ eſt p̄cepti tranſgreſſor. Et intellige hoc de neceſſitate
vrgente q̄n al's non pōt ſuſtentari. De hoc etiam dicit
Pelagi⁹. vij. q. j. Omnis q̇ negat miſcdiaȝ faciēdam fu
gientib⁹ ꝛ neceſſitatē patientib⁹: ip̄m xp̄m negat. q̇ eſt
miſcdia ꝛ veritas. Tercium eſt anguſtia. Qn̄ eñ q̇s pa
tit' anguſtias animi ſicut Suſanna que dixit Dan̄. xiij.
Anguſtie ſunt mihi vndiqȝ. ꝛ in his ſe bene hȝ. patiēs
dici pōt. Jō dicit apl's hic. In anguſtijs. ſ. cognoſcitur
patiā. Quartum eſt plagaꝝ illatio qd̄ tangit cum dicit
in plagis. cum q̇s verberat' ſicut apl's. ij. Cho. xj. A iu
deis q̇nq̇es min⁹ vna accepit. ꝛ non ꝯ̄dicit patiens dr̄.
Jō Sap̄. ij. dr̄. Per tormenta interrogemus eum. ꝓbe
m⁹ patiam illius. Quintum eſt incarceratio. qd̄ tangit
ibi. in carcerib⁹. quam ſi oportuerit eſſe dȝ q̇s pati pati/
enter. Quia ſicut refert Vinc. li. iiij. ſpecu. hiſto. c. xviij.
ꝙ anno Cyri regis. xiij. Torquos ſupb⁹ regnauit annis
xxxv. q̇ excogitauit carceres ad puniēdū. Eſt eñ pena
homini ſedere in carcere quam ſi eq̄ ſuſtinet patiens dr̄.
Sextuȝ eſt ſeditio q̇ ꝓprie ſm̄ May. ꝑtinet ad ciues q̄n
faciunt ꝯ̄ aliquos tumultum ꝯturbatiōes ꝛ ꝯtentōes.
in q̄ etiam ꝓbat' patiā. ſicut ꝓbat' de ſan. Paulo q̇ mul
tas ſeditōnes iudeoꝝ ꝯ̄ ſe factas patienter tulit. Vt hr̄
B Act. xix. Sed nota ꝙ dicit Anſ. li. ix. c. lj. Patientia tri
bulatōis requirit etiam ſoliditatem amoris ꝛ v̉tutis. ꝛ
ꝓbat ꝑ ſimilitudinē. Fons lutoſus iactu lapidis facile
turbat'. harenoſus v̉o non. Sic homo plen⁹ peccati lu
to defacili ꝑ impatiaȝ turbat': v̉tuoſus v̉o non. qꝛ non
ꝯtriſtat iuſtum quicq̇d ei acciderit Prouer. xij. Idcir/
co oportet ꝙ q̇ vult eſſe patiens ſit v̉tuoſus. ꝓpter qd̄
apl's monet ad bona opa ꝛ v̉tutes. Primo ad laborem
cum dicit. In laborib⁹. qd̄ facit ꝯ̄ accidioſos q̇ defacili
in mente amaricant'. iux' illud qd̄ dicit b. Bern̄. in qua
dam ep̄la. Nihil adeo dulce delectabileqȝ repiri pote/
ris. qd̄ non ꝓferat ſpēm amaritudinis in animo accidi
oſi hominis ꝛ torpētis. Scdo ad ſollicitudinem ꝯ̄ ſom/
nolentiam. ibi. in vigilijs. qꝛ homo ſomnolētus defacili
irritat'. ſicut dr̄ in ſili Catho. Noli irritare canē dormi/
re volentem. Tercio ad ſobrietatem ꝯ̄ repletōȝ. cum di
cit. in ieiunijs. qꝛ homines ebrij potu ꝛ repleti cibo. mo
uent' ꝑ impatiaȝ: vt inferāt ꝯuicia ꝛ v̉bera ꝓximus ſuis
Quia dicit ſap̄. Tumultuoſa res eſt ebrietas Prouer.
xx. ꝛ Ecci. xxx. Amaritudo animi' vinū multum pota/
tum. ꝛ vbi eſt homo amarus in animo defacili fit. ꝙ ꝑ
impatiam ꝓuocat' ad iram. Quarto ad puritatem. ibi.
in caſtitate. qꝛ caſtitas dicit puritatem mētis redundā/
tem in corpus. ꝛ ꝯgrue hortat' hic apl's ad caſtitateȝ. qꝛ
vbi eſt luxuria ibi eſt impatiā. rixa et guerra. ꝛ tandem
mors. qꝛ luxurioſo dicit dn̄s Ezech. xij. Dabo te in ani

mas odientium te. ſicut patet de Amon. ij. Reg. xiij. q̇
ſtuprauerat ꝓpriam ſororem Thamar. ꝓpter qd̄ in odi/
um fratris ſui Abſalonis dat⁹ fuit q̇ ip̄m ad ꝯuiuium
inuitauit ꝛ interfecit. Jō dicit Hiero. Quotidie ſanguis
mechoꝝ fundit' ꝛ adulterium damnat'. Quinto ad di/
ſcretionem ꝯ̄ fatuitatem cum dicit. in ſciā. Quia vbi eſt
homo diſcretus ibi impatiā non dn̄at'. ſȝ patiā ꝛ omnis
virtus. Quia dr̄. j. q. j. patientium diſcretio eſt mat' om
nium v̉tutum. Sexto ad longanimitatem. qꝛ longani
mitas eſt v̉tus q̇ patient' vite eterne p̄mia expectam⁹.
Vel longanimitas eſt longa pſeuerantia cum patiā in
aduerſis hui⁹ ſeculi. Septimo ad ꝯcordem ſocietatem
cum dicit. in ſuauitate. Glo. affabilitatis ꝛ ſocietat'. vt
nullo mō factis v̉biſqȝ amaritudinē geram⁹. ꝛ hec ſua/
uitas dȝ haberi in ſpūſancto. vt dicat' de quolibet nr̄m
illud Ecci. xlj. In fide ꝛ lenitate ſanctum fecit illum. et
hoc dicit ꝯ̄ illos q̇ ꝑ dulces ſmōes ſeducūt corda inno/
centum ſicut fecit Joab. ij. Reg. xx. q̇ venit cum ſuaui
tate ſmonū. ſȝ non in ſpūſancto ad Amaſam cognatū
ſuum. qꝛ erant de duab⁹ ſororib⁹. vt hr̄. ij. Reg. xviij. di
xitqȝ ad eum. Salue mi frat'. tenuitqȝ manu dextra mē
tum q̄ſi oſculans eum. ꝛ Amaſa nō obſuabat gladiuȝ
quem ille tenebat. qꝛ dicit Rabiſalomon ꝙ Joab diſpo
ſuit vt gladius caderet de vagina. vt ſic Amaſa cederet
ꝛ leuaret a terra ad reponēdum in vaginam ꝛ nō ad ꝑ/
cutiendum ip̄m. ꝛ ſic ſe nō obſuauit a pſecutione. ꝛ ꝑ/
cuſſit eum in latere. ꝛ effudit in teſtina eius ꝛ mortuus
eſt. ꝛ hoc ex impatiā ꝛ inuidia fecit. qꝛ impatienter tulit
v̉bum dauid regis. qd̄ mandauerat ad Amaſaȝ di. ij.
Reg. xix. Hoc faciat mihi de⁹ ꝛ hoc addat ſi non mgr̄
militie fueris coram me omni tp̄e ꝓ Joab. Octauo ad
veram charitatem cum dicit. in charitate nō ficta. i. fra
gili vel ſimulata. Dicit eñ May. ꝙ charitas ficta eſt q̄n
q̇s videns frēm ſuum in neceſſitate poſitum ꝛ dereli/
q̇t eum. quem ante ꝯfitebat' toto niſu diligere mētis. ſȝ
vera charitas eſt q̄n diligim⁹ ꝓximos ſicut noſmetipſos.
ꝛ cui tp̄e ꝓſperitatis adherere videbamur eūdem tp̄e
pſecutionis nō derelinq̇m⁹. De hoc refert Valerius li.
iiij. de duob⁹ ſcholarib⁹ q̇ ſe mutuo dilexerūt. ꝯtigit vt
vnus a Dyoniſio rege capet' ꝛ incarceraret'. qd̄ audiēs
alter venit in obſide ꝓ incarcerato ſe poſuit vt ille trāſi
ens res ſuas diſponeret. Quib⁹ ſic diſpoſitis rediēs re/
dijt ꝛ ſocium liberauit. Quoꝝ charitatem rex ꝑpendēs
ambos abſoluit ꝛ dimiſit. Nono ꝛ vltimo monet nos
generalit' ad v̉tutem cum dicit. In v̉tute dei vos exer/
ceatis. Vn̄ virtus neceſſaria eſt. vij. generib⁹ hominū.
Primo p̄ſidentib⁹ neceſſaria eſt v̉tus directōis vt cor/
rigant. iux' illud Ecci. vij. Noli q̇rere fieri iudex niſi va C
leas v̉tute corrumpe iniq̇tates. q. d. Noli recipe ꝑtātē
iudicandi niſi valeas punire petā ſm̄ ordinem iuſticie
ne forte expaueſcas faciem potentis. Glo. ꝓpter hoc di/
mittendo ordinem iuris ꝛ ponēs ſcādalum in agilitate
tua. i. ſcandalizes ppl'm in leuitate tua ꝛ in incōſtantia.
Scdo p̄dicātib⁹ neceſſaria eſt v̉tus diſcretōis vt qd̄ di
cunt faciunt. qꝛ Act. j. dr̄. Cepit ihs facere ꝛ docere. Jō
pſ̄. lxvij. di. Dn̄s in q̇t dabit v̉bum euangelizantib⁹ v̉/
tute multa. Tercio iubilantib⁹ neceſſaria eſt v̉tus de/
uotionis vt qd̄ cantant ſentiant. Iux' illud Ecci. xliij.
Exultantes dn̄m replete cum v̉tute. Maior eſt eñ om
ni laude. Quarto pugnantib⁹ v̉tus fortitudinis vt qd̄
impugnant vincant. ſicut gloriat' Dauid in pſ̄. p̄cinxi
ſti me v̉tute ad bellum. Quinto penitentib⁹ conſtan/
tia vt peniteant ꝛ nō recidiuent. Sicut legit'. iiij. Reg.
xxij. de Joſia q̇ reuerſus eſt ad dn̄m in omni corde ſuo.
in tota anima ſua. Sexto ꝓficientib⁹ v̉tus ſtrenuitat'
vt aſcendāt. ideo petit Dauid in pſ̄. Multiplicabis in
anima mea v̉tutem. Septimo laborantib⁹ v̉tus chari/
tatis ne deficiant. Jō apl's ad Ephe. iij. Det vobis in/
q̇t deus pater ſm̄ diuitias glorie ſue corroborari ꝑ ſpm̄
eius in charitate.

¶ De eadem dominica. Sermo in euangelium.

Ductus eſt Jheſus in de
ſertum a ſpū vt tentaret a dyabolo. Math.
x. Rex terrenus qui in ciuitatem aliquaʒ for
tem vel bene munitaʒ voluerit lucrari pre omnibꝫ eſcā
ꝛ aquam mandat eis ſumere. ꝛ ſic penuria coacti dñt ſe
forte ſine pugna ſbijcere. Jdeo legit̃ de ciuitate Baby
lon ꝙ erat valde fortis. Quia ſm̄ Hiero. ſup Yſa. xj.
Muri eius. xvj. milia paſſuum erant ꝑ q̃drum ab an
gulo in angulum. Jbiqꝫ erat turris triũ miliũ paſ
ſuum in altitudine. eius materia fuerunt lapides cocti
et bitumine indiſſolubili. Vnde nec igne: nec aqua diſ
ſolui potuit. Huic impabat rex potentiſſimus Nabu
chodonoſor. Sed licet adeo fortis fuit. tñ ꝑ Cyrum re
gem capta fuit hoc mō. Nam refert Petrus mandu
cator in ſcolaſtica hiſtoria. Quia ſubtraxerat eis aquaʒ
eufraten fluuium q̃ per ciuitatem fluxit. diuiſerat lon
ge a ciuitate ꝑ plures riuos. vt alueum qui fluebat per
ciuitatem vadibilem faceret. ꝑ ipſumqꝫ ingreſſi ſunt ſb
muro. aliter capi nō potuiſſet. qꝛ tanta erat muri ampli
tudo ꝙ ſup eam. xx. quadrige eſſe potuerunt. Moralr
Ciuitas bene munita eſt vniuſcuiuſqꝫ hominis anima
que eſt munita cuſtodia angeloꝝ ſi ſaltem eſt in anima
rex ipſoꝝ. Jdeo dicit Bern̄. Dominũ ihm̄ ſicut ſigna
culum ſup cor tuum pone. vbi eſt tanti oſtij cuſtos. cō
ſequēter aſſunt milia miliũ miniſtrātium ad fores ex
terioꝝ ſenſuum extribulantium repellentes acies ꝯtra
as irrumpe nō valentes ꝓpter oſtij reuerentiam ꝛ an
geloꝝ cuſtodiam. hec Bern̄. Sꝫ ꝯtingit heu multoti
ens ꝙ rex angeloꝝ expellit̃ ab anima ꝑ varietatem pec
catoꝝ. vt ꝑ delicias gule. auaricie. luxurie ac ſupbie. qꝛ
talis rex nō inuenit̃ in terra ſuauiter viuentium Job.
xxviij. Et ſic anima hominis fit q̃ſi babylon ꝯfuſa in q̃
habitat Nabuchod. qui interp̄tat̃ quaſi ſedens in an
guſtia. ꝛ ſignificat dyabolum q̃ tunc impat anime a q̃
deus receſſit. Sicut factū eſt de multis q̃ in p̄terito tp̄e
carniſpriuij ſecuti ſunt inſtinctum demonis. Alij ꝑ gu
lam. alij ꝑ luxuriam. nōnulli ꝑ choreaʒ. qui eſt circulus
cuius rector vel centrum eſt dyabolus. Vt aũt tales ani
me xp̄o regi lucrarent̃ p̄cipit vt eſca ꝑ quam fit gula et
aqua carnalium deliciaꝝ int̃dicant̃ hoc tempe q̃drage
ſimali hominibꝫ vt ipſi ꝑ ieiunium ſuſpenſis aquis de
liciaꝝ xp̄o facerent ingreſſum. qꝛ dyabolus non pōt ex
pelli niſi ꝑ ieiunium. vt dicit xp̄c Math. xvij. Hoc ge
nus demonioꝝ nō eijcit̃ niſi in ieiunio ꝛ orōne. De quo
ieiunio dicit pn̄s euāgeliũ. in q̃ tria tangunt̃. ſ. Here
mitic⁹ ingreſſus. ibi. ductus eſt ihs. Dyabolic⁹ acceſſus
ibi. ꝛ accedens tentator. Sathanic⁹ opp̄ſſus. ibi. vade
ſathana. De p̄mo eſt notādum Pli. in ſpe. nā. li. viij. c.
xx. dic̃. Vulpes ſemp pugnat ꝯ taxum. ꝛ taxus ꝯ vul
pem. Sed videns vulpes ꝙ taxum ledere non pōt ꝓpt
duriciam pellis ſe victum ſimulās fugit ꝛ dum taxus
abeſt. vulpes intrat latibuluʒ ei⁹ ꝛ imūdicia ſua inficit.
ſicqꝫ taxum de latibulo ſuo expellit. Sp̄ualiter ꝑ vulpē
intellige dyaboluʒ. Jux̃ illud pſ. lxj. Jpſi v̄o inuanum
queſierūt animam meam introibūt in inferiora terre:
tradent̃ in man⁹ gladij ptes vulpium erūt. i. demonū.
Sꝫ ꝑ taxum intellige deum. Sicut enī vulpes pugnat
ꝯ taxum. ſic dyabolus ab initio pugnauit ꝯ deum. De
q̃ pugna dr̃ Apoc̃. xij. Factum eſt p̄lium magnū in ce
lo. Per hoc autem ꝙ vulpes taxum ledere nō pōt. de
notat̃ ꝙ dyabolus deum ſupare non potuit. qꝛ dicitur
Apoc̃. vbi ſup̄. Draco pugnauit ꝛ angeli eius ꝛ non p̄
ualuerūt. Sed ꝑ hoc ꝙ vulpes victum ſe ſimulans fu
git. innuit̃ ꝙ dyabolus victus de celo truſus fuit. ſicut
declarat be. Joh. Apoc̃. xij. per hoc. Proiectus eſt dra
co ille magnus ſerpens antiquus qui vocat̃ dyabolus
ꝛ ſathanas qui ſeducit vniuerſum orbem. ꝓie⁹ct eſt in
quit in terram. De ipſius caſu dicit dominus Luce. x.
Videbam ſathanam ſicut fulgur de celo cadentem.
Cum igit̃ ſic detruſus eſſet adhuc a pugna nō ceſſauit
Sicut enī p̄mo pugnauit cum deo. ita non ceſſat p̄li
ari cum membris ſuis. ſ. Adam. Jntrauit enī in para
diſum quod ſignificat̃ ꝑ hoc quod vulpes abſente taxo
intrat eius latibulum. quia ꝑmittente deo quod hic ſi
gnificat̃ ꝑ abſentiam. dyabolus ſua immūdicia aſtucia
ꝙ p̄mum hominem decepit. de paradiſo expulit ꝛ eie
cit. ſicut teſtat̃ Sedulius li. ij. Expulerat p̄mogenitū
ſeuiſſimus anguis. Florigera de ſe ſua blandiqꝫ saporis
Jllecebris miſero portabat amarum. Nec ſolus mirā:
p̄ſumptor ſenſerat iram. Sed ꝓſus humanum ſimul
omne genus heu noxia coniunx. q. d. hoc venit ꝑ nocē
tiam ꝯiugum. Sed dictum eſt ꝙ ꝑmittente deo, dya
bolus hominem decepit. Jdeo querit beat⁹ Aug. li. xj.
ſup Geñ. c. xiij. ꝛ mgr̃. li. ij. diſti. xxiij. c. j. Cur deus ho
minem tentari ꝑmiſit. quem decipiendum ſciebat. Ad
hoc rñdent nō eſſet laudabile homini ſi ideo bene viue E.
re poſſet. qꝛ nemo male viuere ſuaderet cum in natura
poſſe ꝛ in poteſtate haberet velle nō ꝯſentire ſuadenti
deo adiuuante. Et eſt glorioſius nō ꝯſentire ꝙ̄ tentari
nō poſſe. hec Aug. qꝛ igit̃ totum genus humanum in
tentatione ſuccubuerat. neceſſe valde erat vt xp̄c qui ꝓ
pter noſtram ſalutem de celo deſcenderat deſ͛tum int͛
ret. ꝛ nos reſiſtere tentationi demonis informaret. Et
hoc eſt quod dicit euangeliſta. Ductus eſt ihs in deſer
tum a ſpū vt tentaret̃ a dyabolo. Moralr̃. Per deſ͛tuʒ
penitētia deſignat̃. p̄mo ꝓpter aſperitatem. Sicut enī
ſm̄ Mag. li. iiij. ꝯtrie. Deſ͛tum eſt locus ſpinis ac ſenti
bus plenum. ꝛ ſpine pungunt tangētem. Sic in pn̄ia
ſunt ſpine ꝯtritionis. ꝛ ſentes timoris. Jdeo dicit mgr̃
li. iiij. diſ. xiiij. Penitentia dr̃ a puniendo qua quis pu
nit illicita que ꝯmiſit. ꝛ ſbdit. Penitentie autem p̄tus
a timore ꝯcipit̃. Et declarat hoc ꝑ Yſa. c. xxvj. A timo
re tuo domine ꝯcepimus ſpm̄ ſalutꝭ nec tñ valet timor
ſine ꝯtritōe. Nam legit̃ ꝙ clericus q̃dam pariſien̄. fuit
delicatus pctīs luxurie guleqꝫ laxans habenas: multo
rum etiam ſe alioꝝ pctōꝝ immundicijs inquinauit. tā
dem tactus infirmitate timore mortis penituit. ꝯfeſſio
nemqꝫ fecit peccata deteſtatus eſt ꝛ emēdationem pro
miſit. viaticum accepit ꝛ inūctus fuit. ſicqꝫ vitam fini
uit. Cui⁹ corpus vt viri nobilis: ꝛ diuitis cum magna
pompa ſecularis glorie eſt tumulatum. Eratqꝫ die illa
ſerenitas vt etiam ſup eius obſequijs aer famulari vi
deret̃. dixerūtqꝫ homines adinuicem. Multa bona de
us huic homini p̄ſtitit. nihil ei boꝝ defuit que xp̄ian⁹
debet habere in morte. dominicis ſacramētis munit⁹
eſt. aer in eius morte ſerenatus eſt. ꝛ cum magna ſolēni
tate ſepultus eſt. Poſt paucos dies cuidam familiari
ſuo apparuit dicēs ſe damnatum eſſe. Cūqꝫ miraret̃ il
le pn̄iam eius atqꝫ ꝯfeſſionem. ſacramēti ꝯmunionē. ꝛ
vnctōʒ ꝯmemorās. Rn̄dit defunct⁹. Vnum bonum
defuit mihi. ſine q̃ nullū bonū q̃ numerata ſunt ꝓdeſſe
mihi potuer̃t. Et ille. Quid eſt hoc inq̃t? rn̄dit: vera cō
tritio. Ecce ꝙ ꝯtritōis ſpine dn̄t eſſe in deſ͛to pn̄ie. licꝫ
inq̃t ꝓmiſerim ꝯfeſſori meo ampli⁹ velle abſtinē a pec
catis: ꝛ alia q̃ ſunt ſalutis. tñ mihi erat in ꝯſciā. qꝛ cum
ꝯualueris obſuare non poteris qd̄ ꝓmittis. Et qꝛ cor
magis declinabat ad trāſgreſſionem ꝙ̄ ad voti obſua
tōʒ. ꝓpterea nulli⁹ pctī merui remiſſionem. Scd̄o ꝓpter
ariditatem. qꝛ ſicut in deſ͛to eſt terra ſitis ꝛ ariditatis:
eſtus ꝛ caloris. Et q̄uis terra eſt arida. ꝓfundit̃ tamen
interdum pluuia. interdum niue. nonnunq̄ v̄o rore.
Sic in penitentia dꝫ eſſe vt homo peniteat ꝓpter n̄ram
ſalutem ꝓpriam. ſicut Dauid q̃ ait pſ. lxij. Sitiuit in te
anima mea. Jtem dꝫ eſſe ariditas carnalis voluptatis
ꝛ iniq̃tatis. Qui enī vult penitere debet voluptatis car
nis ꝛ alias iniquitates dimittere. Quia dicit Pius
papa de penitē. diſtin. iij. Nihil ꝓdeſt homini ieiuna